

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 45. S. Meletii Reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. A. C. 379. sita erat, & ex utroque latere sedes Presbyterorum. Unius ex Virginibus Arianis ea fuit impudentia: ut tribunal conscendere ausa, S. Ambrosium, vestibus comprehensum, ad latus, ubi mulieres stabant, pertrahere conaretur, quæ virum, pessime habitum, Ecclesia decurbassent. Ad hanc S. Ambrosius: *quam ego quidem Sacerdotio indignus sum, tamen te, & tibi æquales nullatenus deest sacerdoti, etiam indigno, manus injicere. An saltem Dei Judicium non times?* Altera die eadem Virgo tumulto illata est, & S. Ambrosius, ut bonum pro malo redderet, funus sua præsentia condecoravit. Ad terribilem casum expaventibus Arianis, Catholici in pace Episcopum, nomine Anemium, ordinarunt. Post hanc ordinationem S. Ambrosius Mediolanum reversus est, atque exinde Justina Imperatrix acerbissimum viri odium concepit, sequenti tempore tot malorum causam.

§. XLV.

S. Meletii reditus.

Soz. VII. c. 2. In Oriente Ecclesiæ Catholicæ levabantur post Valentis fata, Pastores, nempe Episcopi proscripti, ad suas oves revertabantur. Fuere, qui, cum Arianos Ecclesiarum suarum possessione gaudentes invenissent, consensere, ut fidem Catholi-

cam amplecterentur, & manerent in Epis- Sæculum IV.
 copatu, liberrime, & lubentissime jure A. C. 379.
 suo cedentes, ut malum schismatis evi-
 tarent. Eulalius Episcopus Amaseensis
 in Ponto, ab exilio rediens, invenit Aria-
 num, qui suam Sedem tenebat, quamvis
 in tota urbe quinquaginta Christianos
 non numeraret, qui eum Episcopum
 agnoscerent; nihilominus Eulalius pa-
 ctum inire paratus erat, ut si ad Ecclesiæ
 Catholicæ sinum redire vellet, communi
 auspicio gregem regerent, eique locum
 primum cederet. Noluit Arianus, quem
 omnes sui deseruerunt, & Ecclesiæ Ca-
 tholicæ uniti sunt. Interim Ecclesia An-
 tiochena fœdo schismate huc usque di-
 videbatur. Durante persecutione Pauli-
 nus ibi remanserat, Meletius autem post
 Valentis ruinam reversus, ingenti gaudio
 exceptus est. Tota civitas venienti occur-
 rit, alii manus, alii pedes osculabantur, qui
 ob concursum eidem propius admoveri
 non poterant, felices se æstimabant, si vo-
 cem ejus audire, & conspiciere vultum li-
 cuisset. Tunc temporis Dux Sapor An-
 tiochiæ erat, ut, quæ legibus, pro bona
 Religionis editis, mandata fuissent, exe-
 queretur, præprimis Pastores exules revo-
 caret, & Ecclesias illis restitueret, qui
 cum Damaso Papa communicabant. (*)

Chryf. in Melet.

Hoc

(*) Ecce verba, quæ P. Balduinus omiffa
Hist. Eccles. Tom. IV.   Nq   que

Sæculum IV. Hoc titulo Paulinus Sedem Antiochenam
A. C. 379. sibi deberi dicebat; Apollinaris quoque

se in Communione Damasi vivere asser-
 bat; Meletius non se movebat. Tunc
 Presbyter Flavianus præsentem Sapor-
 em ad Paulinum: *Si vere cum Damaso commu-*

nitas, cum Damaso confitere unam in Tri-
nitate Essentiam, & tres Hypostas. So-
 Soz. VII. c. ctatores Paulini Meletium recipere volo-
 3. Theod. V. bant ea conditione, ut ambo Ecclesiam
 6. 23. Antiochenam regerent, Meletius, viro-

rum mitissimus, consentiebat, utque Pau-
 linus consentiret, etiam instabat. *Cum*
ovium nostrarum, inquebat: sit eadem
fides, eas in unum ovile congregemus, &
si Sedes Episcopalis dissensionis nostræ cau-
sa est, in ea ponamus S. Evangelium, nos
autem ex utroque latere primi in ordine
Presbyterorum sedebimus; qui supervixe-
rit, solus hunc gregem pascet. Paulinus
 conditionem acceptare renuit, & in Col-
 legam recipere virum, ut agebat, ab Aria-
 nis electum. At, qui de Meletii commu-
 nione erant, maxima sane hominum mul-
 tudo, eum in Sede Episcopali colloca-
 runt cujusdam Ecclesiæ extra civitatem,
 nempe, ut credere pronum est, in Palæa.
 Huic facto Dux Sapor suo suffragio ac-
 cessit.

S. Me-

querebatur, hic posita sunt. Quis non videt
 Fleurium malæ fidei pessime argui?

S. Meletius circa idem tempus aliquos Sæculum IV.
 Episcopos in urbibus, ubi Ariani fuerant, A. C. 379.
 restituit. Jam Tarsensibus Diodorum de-
 derat. Etiam Joannem Apameam, &
 Stephanum Germaniciam reduxit; uter-
 que tempore persecutionis Catholicis
 præfuerat. Joannes nobili genere, sed
 multo magis eloquentia, & vitæ sanctita-
 te illustris fuit. Stephanus in Disciplinis
 Ecclesiasticis educatus erat, & Græco-
 rum litteris apprime imbutus. Is malis,
 quorum Eudoxius Germaniciæ causa fue-
 rat, medelam attulit, & Arianos ad uni-
 tatem Ecclesiæ reduxit. Tunc quoque
 S. Cyrillus ad Sedem suam Jerosolymita-
 nam rediit, pulso Hilarione. Et Gela-
 sius S. Cyrilli nepos in Cathedram Cæsa-
 riensem in Palæstina restitutus est loco
 Euzoi Ariani, quem Theodosius expulit.

*Hier. script.
 Sup. XVI.
 Epiph.
 hæc. 73.*

§. XLVI.

Martyrium S. Eusebii Samosateni.

Sanctus Eusebius Samosatenus, ab exilio Theod. V. c.
 reversus, in diversis locis Episcopos 4. Idem Phi-
 posuit, sive ei ætas sua, sive virtus, & lost. c. 2. p.
 quæ pro fide tulerat, hanc auctoritatem 777.
 tribuerint, sive ei præcipue omnes ordi-
 nationes adscribantur, quæ, ipso Aucto-
 re, ab illis, quibus competeat, factæ
 sunt. Bereæ Acacium constituit, virum
 jam tum celebrem. Is in vitæ Monasti-

N n 2 cæ